

טנא (כהן), עמוס

עמוס, בן מרגלית וצבי, נולד ביום כ"ו באב תשי"ג (6.7.1953) ברחובות וגדל בקיבוץ כרמיה. הוריו עלו מטוניסיה בשנת 1951, במסגרת תנועת נוער חלוצית והתיישבו בקיבוץ כרמיה, שעלה על הקרקע בשנת 1950. בשנת 1956 התגרשו הוריו וכשהיה עמוס בן שש עזב את הקיבוץ עם אביו והחל ללמוד בבית-הספר היסודי על שם ח"נ ביאליק בחולון. אביו, איש משרד החוץ, נשלח לתורכיה בשירות משרדו ועמוס נסע עמו והמשיך את לימודיו בבית-הספר הצרפתי לילדי דיפלומטים באנקרה. כשסיים את לימודיו היסודיים שב לישראל ולמד ב"גימנסיה העברית" בירושלים. הוא היה תלמיד חרוץ וערני ועמד בבחינות הבגרות בהצלחה. מגיל שש גדל עמוס עם אביו ועם אמו החורגת רות, אשר טיפלה בו במסירות ובאהבה, אך קיים קשר עמוק עם אמו, מנעוריו נמשך מאוד לתחומי האומנות השונים ועסק בציור, בנגינה בגיטרה, בהלחנת שירים ובקולנוע.

מהר מאוד חש שהוא יכול לבטא את תחושותיו באמצעות המימד השביעי, ובתחילה הסריט סרטים קצרים אשר תיאר בהם את ההווי בתורכיה, מקום שם התגורר כשהיה בן ארבע-עשרה. אחר כך הקדיש את סרטיו להווי הארץ ובמיוחד להווי של ירושלים. בהדרגה גילה כי הוא יכול להביע באמצעות הסרטים דברים יותר "מעובדים", כגון השקפות ורגשות עמוקים יותר.

לדאבון-לב לא הספיק עמוס לעבד סופית את הסרטים האלה. בגיל שמונה עשרה הקדיש גם זמן ומחשבה לכתיבת סריט, אך גם זאת לא הספיק לסיים. כל מי שהכירו זוכר היטב גם את התלהבותו של עמוס למוסיקה ולנגינה בגיטרה. שעות ארוכות ניגן מוסיקת פופ ומוסיקה קלאסית, ומצא גם פורקן וגם דרך להתבטאות ולהתקשרות באמצעות הגיטרה. עם מספר חברים הקים להקה מצליחה, שזכתה בפרס בפסטיבל הזמר ללהקות קצב, ביום העצמאות של שנת 1971. בתחום לימודיו בגמנסיה נסע לטייל באירופה ועשה בצרפת הוא חזר ארצה מלא רשמים והחליט לעסוק בבנימוי סרטים לאחר תום שירותו בצה"ל.

עמוס גויס לצה"ל בנובמבר 1971 והוצב לחיל השריון. לאחר שהשתלם בבית הספר לשריון בקורס טענים-קשרים ובקורס למפקדי טנקים, נשלח ליחידת שריון בדרום הארץ. בעת שירותו המשיך לעסוק בחחיביו ככל שהותר לו זמן תפקידו הצבאי, והקדיש הרבה מרץ ואהבה לקולנוע והלחנת שירים. במכתבו לפני-האחרון כתב לאחותו ולאמו: "...אני חושב יותר ויותר ברצינות על מה שאעשה אחרי הצבא. נראה לי ללמוד במאות וצילום סרטים. אני פשוט נמשך לזה. אך למעשה אני גם נמשך למוסיקה ורוצה לשלב את שני הדברים יחד (מוסיקה לסרטים ובימוי סרטים למשל)...". במכתבו האחרון, בספטמבר 1973 כתב: "אמא, אני החלטתי ללמוד קולנוע, אלא במקום לנסוע בתחילה לפרס וללמוד שם, אני אתחיל ללמוד באוניברסיטת תל אביב, שם יש חוג טוב (כך אומרים) לאומנות. אחר-כך אסע לפרס...." במלחמת יום הכיפורים השתחף עמוס בקרבות הבלימה נגד המצרים בסיני. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973) נפל בקרב והובא למנוחת-עולמים בחלקה הצבאית של בית-העלמין בהר-הרצל, בירושלים. השאיר אחריו הורים ושתי אחיות.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "בנכם נפל בקרב בגזרה המרכזית של חזית סואץ. הוא שירת ביחידת שריון כמפקד טנק, בפלוגה שנושלחה להדוף את כוחות האויב שחצו את התעלה. במהלך הקרב התגלה עמוס כמפקד מעולה והשמיד כלי נשק רבים של האויב, חוץ גילוי אומץ לב והכרה בשליחות שמילא".

עוצבות השריון, בצבא-הגנה לישראל,
מרכינות דגליהן ביגון לזכר הלוחם

2148025 סמל טנא(כהן) עמוס
(מסי אישי) (דרגה) (שם משפחה) (שם פרטי)

שחרף נפשו במלחמת "יום הכיפורים" תשל"ד.

למשפחה, תנחומי האחים לנשק ביחידה 79

צבא הגנה לישראל

2081

3.3. 11

बर्फ

נחמה

74

ישראל

३।८०

ky smolh

6) 217 150 10 1000

ה-7 באוקטובר 1973
מאת: כחל

בית כנסת אלול ש"ת תרמ"ח

עליון כחלקה שכן ביהאיה סגולה וזהו חלקה

כחלקתא החלצים על האויב. בגללן חקרה ויתרה

ዕለቱ ምስቲ ዓመቲ ብዓመቲ ብዓመቲ ብዓመቲ ብዓመቲ

תלך $\rightarrow$ ילוי $\rightarrow$ חלל $\rightarrow$ ארבעה $\rightarrow$ ביטוחות $\rightarrow$ אחרת

461

בישול אבנים לבנות חוליות היסודות תנאי אש

את 13 יתן הילק והנה לש תתום באבאם.

ה' קל"ק רה,

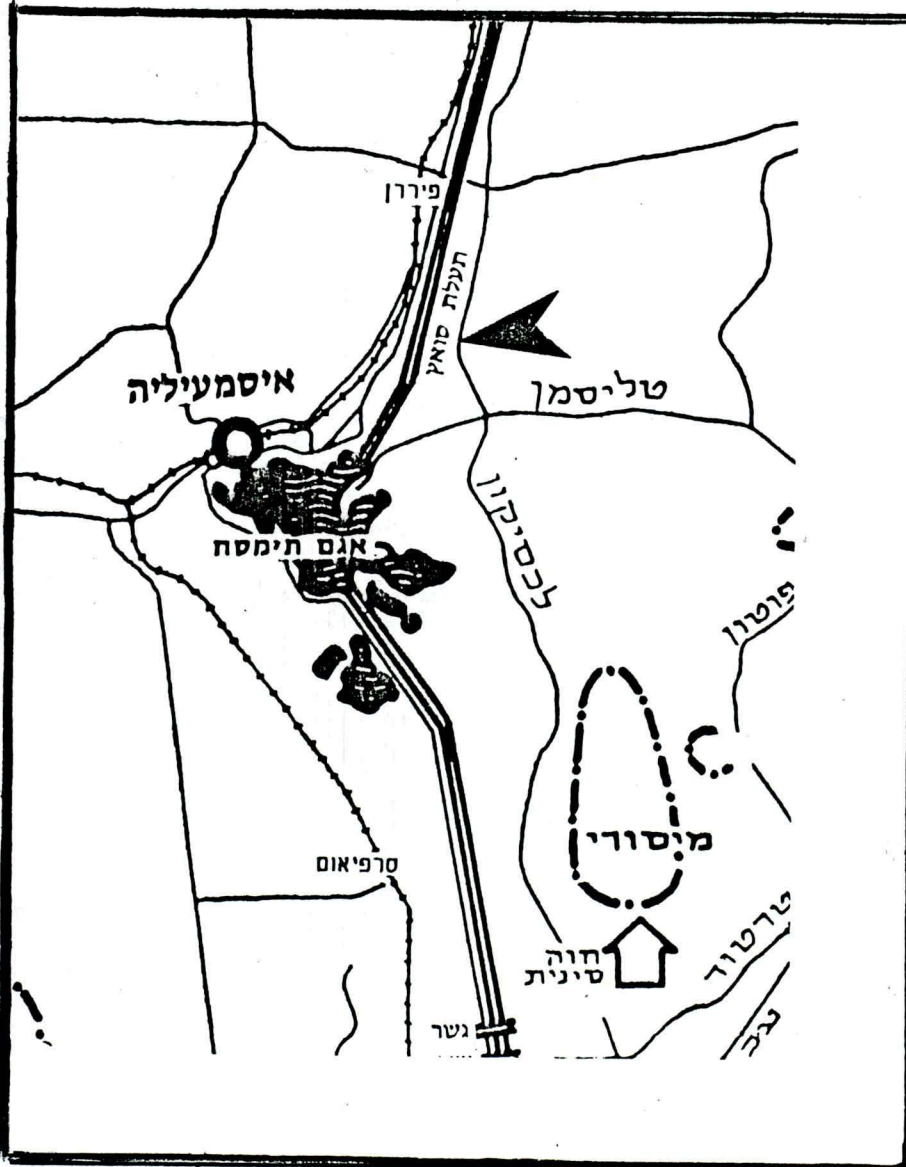
ה'תשנ"ב
ה'תשנ"ג

370A

תיאור הקרב בו נפלו עמוס טנא וצוותו

מפי השריונאי אמציה ברעם - אחיו של
גברי ברעם, תותחן הטנק (פטון מס' 357) עליו נקד עצום

ביום כיפור יצא הגדוד מרפידים לתעלה מיד לאחר שמטוסי חיל האוויר המצרי ירדו על רפידים. בטסה קיבל המג"ד פקודה מהמח"ט להתפצל לפלוגות, בגלל תקלות בקשר עבר המ"פ עמוס וינטרוב מהטנק שלו, שבו הייתה התותחן, לטנק אחר ועל הטנק שלכם עלה המפקד עמוס טנא הירושלמי.

עם שקיעה נוצר מגע עם אש האויב. רצועה של מספר קילומטרים מהחוף המזרחי היתה תפוסה כבר ע"י חי"ר מצרי. מול הפלוגה שלכם היו כבר בהתחפרות חטיבה עד שתי חטיבות מצריות המצוידות בכמות עצומה של כלי נשק נגד טנקים ועם מכשירים משוכללים לראיית-לילה. מצב זה לא היה ידוע כנראה ועל כן ניתנה הפקודה "לדחוף את המצרים למים". המ"פ ועמו מחצית הפלוגה דהרו אל המים כשהם יורים לכל עבר. הטנק שלך נותר עם מחצית הפלוגה השניה ליד המג"ד על ששרת של דיונות. כשהגיעו הטנקים למים פנו לאחור והחלו מסתערים כסומים בחשיכה על כל מקור אש, כשאינם רואים אלא מטרים ספורים לפניהם. טנק המ"פ נפגע, ובנסיון לחלצו הושמדו שלושה פטונים נוספים. אז נכנס החצי השני של הפלוגה לקרב כשהוא דוהר לעבר התעלה ומושך אש נוראה מכל עבר. אחד אחד נפגעו הפטונים בירי מטווחים קצרים ביותר. אחד אחד חדלו הטנקים מלהשיב. ברשת-הקשר הפלוגתית ניתנה פקודה לכל הטנקים לחזור לאחור. את הטנק שלכם שמעו שרידי הפלוגה לאחרונה כשביקש אלומת אור למצוא דרכו בחזרה, ויותר לא שמעוהו. איש לא ראה את הטנק נפגע, הטנק וצוותו פשוט נעלמו.

צוות החיפושים שמצא את הטנק שלך על שפת המים, גברי, חצי שנה לאחר המלחמה, גילה שהספקתם לסוב לאחור, התחלתם לנוע לעבר המג"ד ואז נפגעתם מטיל נ"ט מטווח קצר.

אח קטן, אני יודע שלא סבלת ייסורים; בטרם ידעת מה פגע בכם, היית מעבר לכאב ולצער.

הם מצאו את שעונו של מיקי בתא הנהג, השעון נעצר בשעה 9:47 בערב, מוצאי יום כיפור. את כולכם מצאו במקומותיכם. אתה היית ישוב, אח קטן, בכסא התותחן בצריח הפטון החרוך שלך, ורוחות המדבר כבר החלו מכסות אותו במעטה של חולות נורדים לבנים.

שר הבטחון

מר צבי טנא היקר ,

הרשה נא לי להשתתף בכל לב באבלך בהילקח ממך עמוס ז"ל.

סמל עמוס טנא (כהן) ז"ל נתן את חייו למען מולדתו. הוא
נפל בחזית הדרום במלחמת יום הכפורים ביום יא' בתשרי תשל"ד (7.10.73).

עמוס ז"ל שירת בחיל השריון. הוא היה חייל מסור וחובר

מצויין. עמוס היה אהוד על הכל.

זכרו של סמל עמוס טנא (כהן) ז"ל הינו קודש ונצחנו בלבנו

בגאון.

יהא זכרו ברוך.

ב י ק ר ,

משה דייין - רב-אלוף (מיל')

שר הבטחון

ניסן תשל"ד

אפריל 1974

תעודה

2148025 סמל שגא עמוס חש"נ

מס' אישי דרגה שם חיל

עבר קורס מפקדי טנקים סחזור גרבי' 72

שהסתיים בתאריך 7 פבר' 73

בגייסות השריון

מפקד גייסות שריון

81259/ק אל"ם ארן אברום

מס' אישי דרגה שם

מפקד ביה"ס

212122/ק אל"ם גבריאל עמיר

מס' אישי דרגה שם

ע.ל.ב.ז.ע.מ.ס.

עמוס נולד בששה ביולי 1953 בקיבוץ כרמיה שם גדל עד גיל חמש באוירה אופיינית למשקי הספר הצעירים של אותה התקופה; עגלה סוס וטרקטור, פרחי-בר, אוהל ההורים, ירידות למקלט, הדלי היריות מן המארב הקרוב ומעל לכל גאוותם ואהבתם של החברים לילדי המשק הראשונים, "הצברים" השזופים המתרוצצים יחפים בשבילי הקיבוץ.

ב-1958 המישנה מעתיקה מקום מגוריה. לחולון, שם עמוס לומד בגן ובבית-הספר היסודי ע"ש ביאליק.

ב-1962 הוא מתלווה אליהן לאנקרה לרגל מינוי שלי לתפקיד בשגרירות ישראל בעיר זו. שם הוא פוגש לראשונה בעולם הגדול הלא-ישראלי, הלא-יהודי. הוא לומד בבית ספר צרפתי בו מבקרים ילדי דיפלומטים מארצות שונות. מפגש זה גורם תחילה לעמוס, אז נער בן 9, לא מעט משברים ואכזבות, באופן פתאומי נתגלה לו שישראל אינה מרכז העולם, שיש ארצות ועמים אחרים אף גדולים בשטח ובמספרם מישראל ואז כתגובה החלה לצמוח ולהשתרש אצלו אהבת מולדת עמוקה.

עמוס הנער מגלה גם בתקופה זו עד כמה היהדות בגולה קשורה בשעות משבר לעם בישראל, החרדה והדאגה של יהודי צרפת ותורכיה להן היה עד ערב מלחמת ששת הימים, הטביעו את חותמם עליו והוסיפו מימד נוסף לתפיסת עולמו.

זו גם תקופה שאיפשרה לו לקבל פרספקטיבה נכונה של מכלול הבעיות הקשורות לישראל וליהדות, שכן הנושאים חודדו על ידי וויכוחים עם חבריו לכיתה והשאלות בבית היו רבות. כוח השיכנוע של עמוס ולהטו להסביר דברים כדרך הילדים, השפיעו לרוב על חבריו ובחצר בית הספר לא פעם היה המשחק "שוטרים וגנבים" מתחלף "לישראל נגד הערבים" כשהילדים רבו כדי להיות "ישראלים" דווקא.

גאוותו של עמוס על היותו ישראלי התבטאה בצורות שונות כלפי חבריו הזרים, בין היתר הוא לא רצה לעשות כל מאמץ כדי לשנות את מבטאו הצברי המובהק בצרפתית. יחד עם זאת הנער הישראלי שזה רק עתה רכש שפה זרה זו התאמץ באשר לתוכן, ואומנם עמוס מצליח להיות בכל שנות לימודיו באנקרה ראשון לכתתו, טוב יותר אפילו מחבריו הצרפתים בספרות ושירה צרפתית. הסיבה לכך טמונה אולי בכך שעמוס היה חש הדברים באופן עמוק ותמיד רצה, ולרוב הצליח, לבטא רגשותיו בכתובה, בציור, בנגינה ואף בעשיית סרטונים קצרים.

אהבתו לכלי ביטוי אלה, בעיקר לנגינה בגיטרה ולעשיית סרטונים הלכה והתחזקה עם שובו ארצה ב-1967. הוא מתקבל בחמישית בגימנסיה העברית בירושלים ואז עמוס החל לרקום אותם היחסים הנפלאים עם חבריו איתם יעשה כל הדרך עד נפילתו: כיתות התיכון עם התלבשות האחידה, להקות נגינה עם הגיטרה שלו, אהבתו לשירי החיפושיות והתלהבותו לשכנע ביופיה של שירה זו חבריו והוריו שנדבקו באהבה זו, כתיבת תסריטים ועשיית סרטונים אותם תמיד רצה שיהיו בעלי כושר ביטוי מיוחד ולא שגרתי ומעל לכל חלומות על לימודים בבימוי וייצור סרטים לאחר השחרור; והכנת בחינות הבגרות עד אור הבוקר עם עזי חברו הקרוב, ההשתוללות, השובבנות ושמחת החיים שפורצת בהפסקות בין שינון נוסחה לוגריתמית לקריאת קטע בתנ"ך, וגאוותו על מסיבת הסיום של מחזורו בגימנסיה, ועל המחזמר מתוצרת עצמית.

לאחר הבגרות וזמן קצר לפני גיוסו לצה"ל, עמוס עושה טיול באירופה, שוב פגישה מלאת חוויות עם העולם הגדול, עם נערים ונערות אירופאיים המחפשים תוכן לחיים, ויכוחים ודיונים ארוכים תוך נגינה בצוותא על גדות הסיינה בפאריס או על הדשאים ב"היד-פארק" בלונדון... עמוס מבין רבות מרגשות נוער זה, אך לא מוכן להסכים לביטול מושגים "כמולדת" או "תרבות לאומית".

הוא חוזר ארצה, מתגייס בנובמבר 1971, מבקש להתנדב לסיירת "שקד", אבל ... יש מכסות והן מלאות כבר. עמוס בוחר בשריון "אגרוף הברזל של צה"ל" כפי שנהג לומר בכל הזדמנות לחבריו מחילות אחרים.

הוא מתחיל מסלולו בצה"ל עם מטען גדוש של רצון טוב ותחושת חשיבות הנושא: טירונות, מקצועות שהייה בקו כאיש צוות, קורס מט"קים ושוב הקו והאימונים לסירוגין ו"היציאות" הביתה שלא היו כל כך מזומנות וגם הביקורת על הדברים שלא היו כל כך בסדר והשאלות והויכוחים בבית ועם חבריו על דמותו של צה"ל, השיטות והאווירה שהיה טוב להנהיג ביחידה. עמוס היה רוצה שגם "צה"ל על השעות ההפוכות", של אימונים אבק וטיפולים בטנק לא יהיה שונה עד כדי כך מאותו צה"ל השורשי, האמיתי בו היה חש כאשר המג"ד, המח"ט או קצין בכיר אחר היה פונה ליחידה. ואומנם כאשר עמוס היה למפקד טנק וקיבל צוות וטנק ואחריות, הדגיש מחשבה רבה איך לטפל באנשים, לקרב אותם לנסות ולתת להם תחושה זו של אותו צה"ל שטוב לשרת בו ויחד עם זאת (או נכון יותר הודות לזאת) שהכל בטנק ובצוות יהיה "פיקס".

עם חבריו הקרובים עמוס התלבט רבות אם ללכת לקורס קצינים ולחתום לתקופת שירות נוספת; אחרי כמעט שנתיים שירות, בתקופה הרגועה ההיא שלפני "יום-הכיפורים", השחרור נראה לעין והחל להיות בחבורה נושא לשיחות, לתוכניות ולחלומות... ולעמוס היו הרבה... והנה לפתע המלחמה, עמוס עם חבריו ליחידה נמצא בין ראשוני בולמי ההתקפה המצרית בסיני.

צ ב י

הילד
הוא
כנ"ל
—

הוא - "פריד"
 1967

הוא - "פריד"
 1965

הולדה בתעלות

מי יתן?

מי יתן?

שמואל יעקב,

זמזום מים עזר עזר

לחם קטן התחיל בן חולות ~~הוא~~ שמחה

מי יתן?

מי יתן?

העש איכיל קפחתיבול

עברו עליה בשמחה,

עצום יתנו חי, לאיש העב.

מי יתן?

מי יתן?

נורא עבר לא ידע עוד צמח-שמחה -

מי יתן?

מי יתן?

בין חולותיך אצמתי מלכה,

בין משאולך - קבוצים אוצרות עבדים,

עוד נוליד אותך מלכה, *

עוד לקה את. בשמחה!

עמנו נא.

12
א' תמוז ה'תשס"ה
1965
מנחם פרוש

SERVICES CULTURELS FRANÇAIS
EN TURQUIE

NOM : Terney PRENOM : Amos

Année scolaire : IIIe trimestre 1966-1967

Classe de : 5^e
OBSERVATIONS DES PROFESSEURS

MATIERES	Moyenne leçons Devoirs	Compo- sition	Rang	Moyenne générale	Coeffi- cient	Moyenne	Classe de :
Compositions Françaises	15 $\frac{1}{4}$			14	2	28	
Grammaire Orthographe	14			14 $\frac{1}{4}$	2	22,50	
Récitation Lecture expliquée	18 $\frac{1}{4}$ 14			16	1	16	
Mathématiques	10			12 $\frac{1}{4}$	2	24,50	
Anglais	13,10			13 $\frac{1}{2}$	2	27	
Histoire	12			14 $\frac{1}{2}$	1	14,50	
Géographie	18			18	1	18	
Sciences Naturelles	19			17 $\frac{1}{2}$	1	17,50	
				Moyenne Générale	14	140	

Observations du Directeur des Etudes

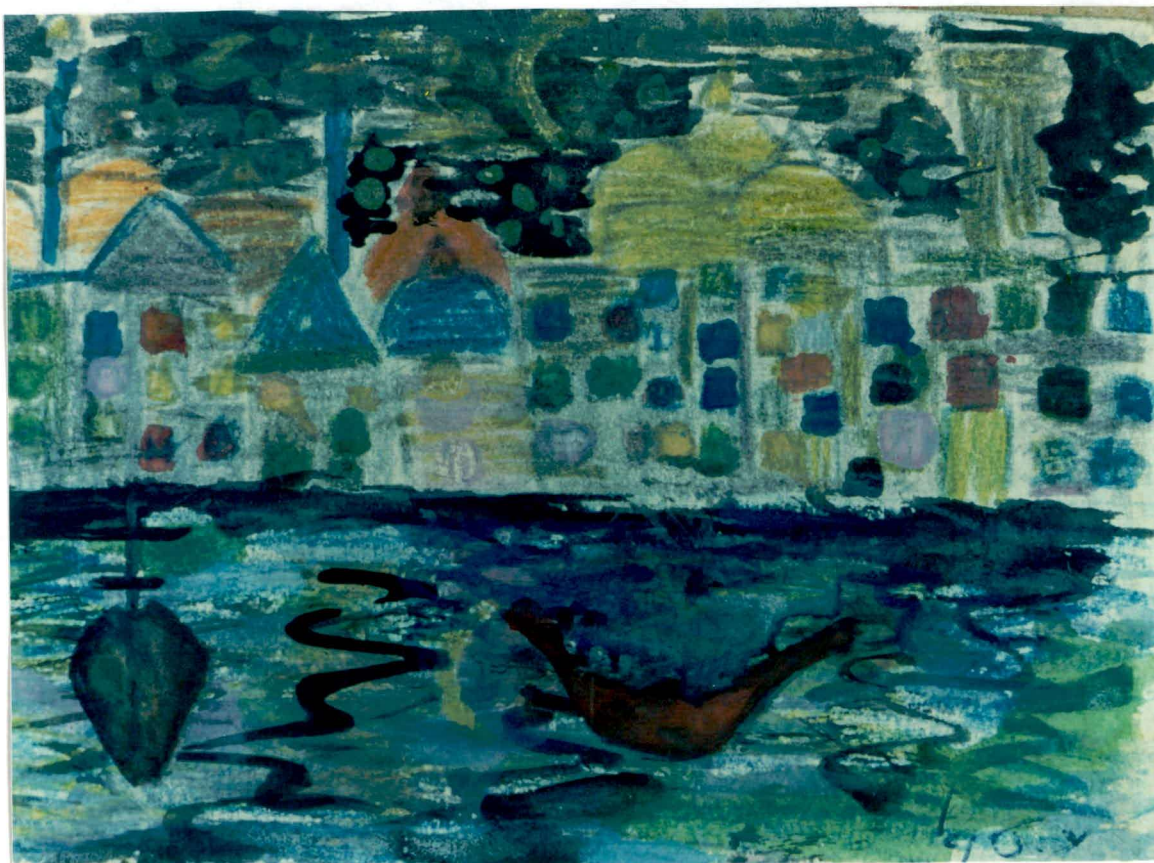
Moyenne annuelle :

Les parents

Félicitation — *lu*

14 12
1967 22/12
228 23/12
2038 03/12

Les résultats obtenus sont excellents : j'en félicite Amos.
Toutefois il ne doit pas oublier de faire un effort d'analyse en grammaire et de travailler son style afin de dépasser les facilités du "badinage".
A noter : en français, dans la 5e, j'en félicite encore un peu pour ce travail, en composition, est beaucoup mieux. Amos a travaillé, malgré l'absence de quelques élèves en première. B. G. 2

"הגאוסטרוס גלילי"

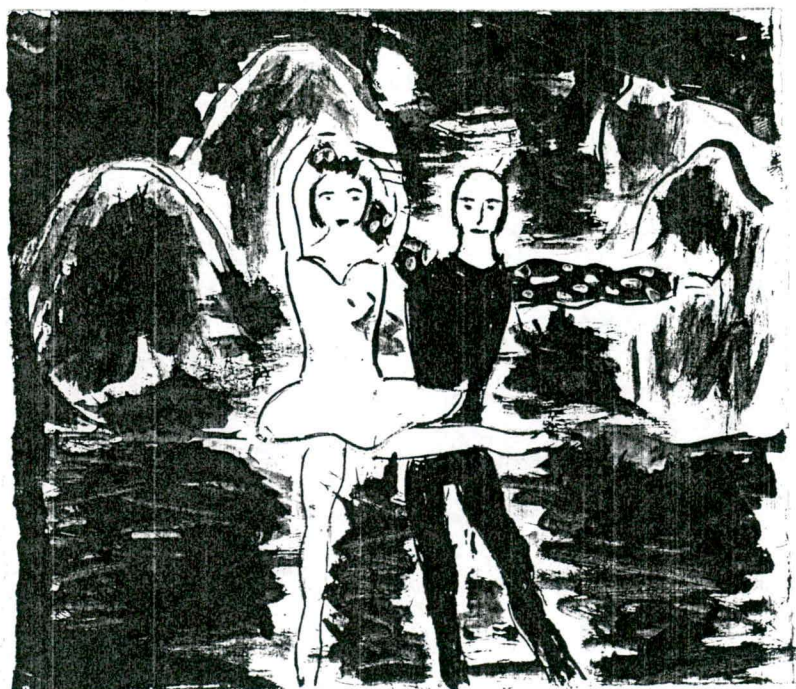
מלחמת ניקולא גאוסטרוס 1965
(12-12)

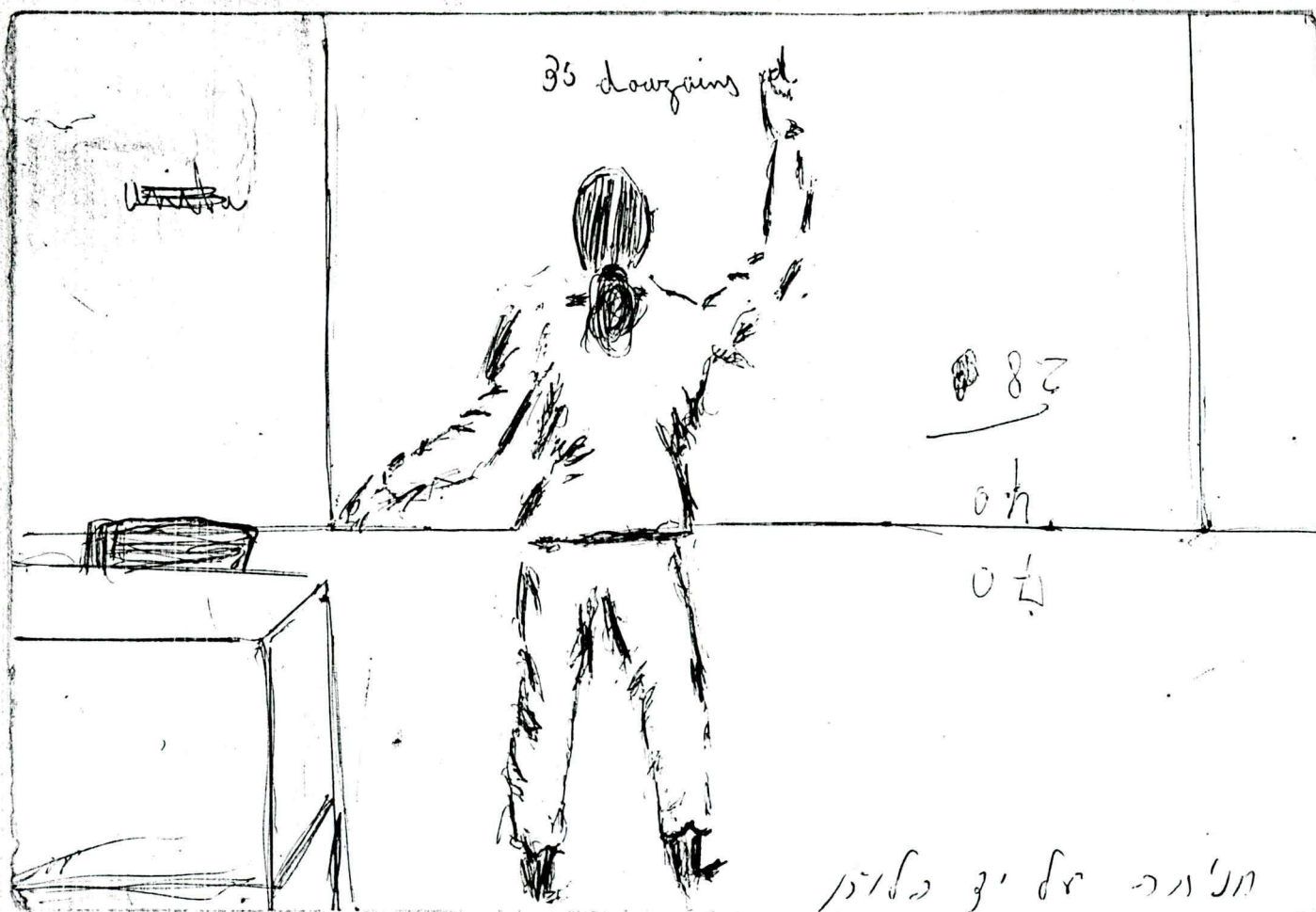
"האשה"

לאתר חסימת סיום גביה סיפרא באיך ר.ה. 1966

(13 נ)

"ה'תש"פ"
למאת ז'בו-מנחם עזריאל
(12 12)

מלחמה ב' ד' ב' ב' ב'

מלחמה ב' ד' ב' ב'

1966 - 1967

(13 12)

LEGATION D'ISRAEL

צ י ר ו ת י ש ר א ל

Amata.
Ici j'ai vu "Le monde". Il parle en conditionnel : (Ex Gasa serait-elle pris. Jérusalem serait-elle pris.) Bien sûr tu le sais maintenant. Mais j'aimerais te donner toutes les nouvelles ainsi que le stratège de notre défense. 1°) comme tu le sais la guerre a éclaté le Lundi 5 juin. Ce sont les égyptiens qui ont commencés. Ils ont voulu nous bombarder les villes. Nos avions sont partis à leur rencontre.

Nos avions sont partis à leur rencontre et (ce n'est pas moi qui le dit) en moins de 3 heures ont anéanti 300 avions égyptiens. : Pour notre part 19 avions seulement ont été abattus. Le deuxième jour passé 442 avions ennemis (y compris des avions syriens et jordaniens) ont été détruit par notre armée de l'air pour notre part: On a perdu que 23 avions tu peux me pas me croire mais je vais te fournir des preuves: 1°) Pourquoi les égyptiens ont bombardé par bateau et non par avions, Gaza? (après que nous l'ayons pris). 2°) (Pourquoi on entend même pas parler

de leur armée aérienne ?)

Maintenant j'aimerais te commenter la carte ci dessous : D'abord (en moins de 4 jours on a eu la demi île de Sinai) et voici comment. Les forces armées Égyptiennes étaient cantonnées dans la bande de Gaza et le long de la frontière Israélienne dans le désert de Sinai. Il fallait à tout prix les repousser : ✖ "S3" a commencé par occuper "Rafit" (dans la bande de Gaza) ainsi qu' "Hem Younes" - EL Arish (c'est en cet endroit que le journal "L'Unité" a photographié des --- des soldats, d'égyptiens bien sûr !! et beaucoup de prisonniers arabes. Le 2ème jour c'est au tour de ABU Agila et Libné ainsi que : "Charam et Cheikh au Sud. qui signifie que nous avons ouvert le détroit de Tiran !!!

מחנה מלחמה
פיקוד המרכז
הגדוד ה-13

②

LEGATION D'ISRAEL

Le 3ème et 4ème jour : des grands combats au sud. Les égyptiens veulent repousser nos forces. Le 4ème jour au matin "D3" a occupé le demi il de sinai. Il se trouve sur les bords du canal de Suez. Eh! voilà la guerre contre l'égypte se termine par notre victoire. Nasser a parlé à la radio et a dit qu'il était le grand responsable de la défaite de son pays et qu'il voulait abandonner son poste. A la fin de son discours le speaker a éclaté en pleurant - (Bien sûr maintenant Nasser est de nouveau au pouvoir car le peuple Egyptien l'admire beaucoup)

Campagne contre la Jourdanie

Pendant que des nombreuses combats se dérouleront au sud dans le sinai. Les jourdanien ont bombardé les grandes villes et surtout Jérusalem plus de 1000 maisons ont été atteintes. Nos forces sont parties pour les paralyser. D'abord : Genin, ensuite Toubas. Des combats se dérouleront à Jérusalem et en fin "D3" a conquis toute !! La ville sainte - de là nos forces sont allées se sont avancées vers RAMALLA : (où il y avait plein de canons jourdanien) puis vers Jericho, vers Hebron vers Shechem et tous ces villes constituant celle-ci est maintenant dans nos mains. Notre stratégie est d'entourer les forces jourdaniennes a reçu. La Syrie, elle, bombarde Israël depuis des montagnes - j'en ai besoin a décidé pour le cesse feu tous ont accepté sauf la Syrie qui en ce moment bombarde le kiboutz Israël est obligé de faire quelque chose : et on y fait! La Syrie nous accuse de les bombarder et de les disent que nos troupes

"כיצד התחילו לדבר על אנג'לו"

תסריט (שלא הושלם)

מאת:

טנא

עמוס

תחילת אוקטובר 1973

התסריט הארוך
למה לא לדבר על אנג'לו
מהם הפיקסציות של
(אדם במחנה המגורים והמלון
לפניו אולי לא נכח)

טעינת המסעדה

המקום : פונדק מוצא. כ-5 ק"מ מחוץ לירושלים, סמוך לכביש ירושלים-תל-אביב.
הזמן : לילה (במקרה של קשיי הסרטה בלילה הזמן יוחלף לצהריים).

תמונה ראשונה: (a) מכונית אופל נוסעת על כביש י-ם - ת"א. מאיטה, מאותחת ופונה שמאלה לעבר מגרש החנייה של הפונדק. (b) מתקרבת ומגיעה למגרש החנייה.

אופן הצילום: (a) צילום ממרחק. המסרטה נמצאת במגרש החנייה. (b) המצלמה באותו מקום. המכונית קריבה למצלמה. STOP

תמונה 2: (a) המכונית כבר חונה. יוצאים ממנה 5 אנשים - 2 בנות 3 בנים.
(b) הצופה רואה את פונדק מוצא. (c) חמשת האנשים נכנסים למעדה.

אופן הצילום: (a) המצלמה נמצאת במרחק בינוני בצד המכונית.
(b) הגבהת המצלמה וצילום שלט "פונדק מוצא". אח"כ צילום ממרחק 20 מ' את דלת-הכניסה של המעדה וחלק גדול של הפונדק.
(c) מצלמה באותו מקום. חמשת האנשים נכנסים לשטח הצילום (b) סמוך לדלת ונכנסים למסעדה. המצלמה מסריטה עד שהאחרון נכנס. STOP

תמונה 3: (a) חמשת האנשים מתישבים (b) מלצר מגיע ומחלק חמישה דפי Menu לכל אחד ואחד והולך. (c) חמשת האנשים עסוקים איש איש בקריאת ה- Menu (d) דיאלוג.

אופן הצילום: (a) צילום ממרחק קצר. שדה הצילום מכיל את האנשים וכן חלק קטן של המסעדה. (b) מצלמה באותו מקום, לשדה הצילום נכנס מצד ימין המלצר, הוא מראה את הצדדית שלו למצלמה, מוולק את הדפים והולך. (c) צילום מקרוב של פרצופי האנשים הקוראים את ה- Menu. (d) דיאלוג.

חניטה: מסירה עינה מן ה-Menu ומניחה את הדף על השלחן. "טוב, אני החלטתי".

תמונה 4: (a) המלצר מגיע.

אופן הצילום: המצלמה לוקחת אותו מקדימה.

המלצר: "בבקשה".

אופן הצילום: צילום מקרוב של פניו.

חניטה: "אני מזמינה Moss Chocolad".

אופן הצילום: יהיה כעת בשטה של מי שמדבר מצלמים את פניו מקרוב.

מיכל: "גם אני".

דני: עדיין שקוע בקריאה, מסיר עיניו מן הדף, מעיף עיניו למלצר.

"אני מזמין שישליק עם צ'יפס".

עזי: "שישליק? אני גם כן אחד וקולה".

עמוס: פונה אל כולם: "מה תישתו?"

חניטה: "אני שום דבר".

מיכל: "קפה".

עמוס: פונה אל מיכל: "ועוגה?"

מיכל: "לא".

- דני : "אני - שופס".
- חמונה 5 : המלצר רושם הכל בפנים מרוכזות.
- עמוס : "בשבילי שישליק וגולדסטאר".
- עזי : "עמוס, צייר לנו את האח של אנג'לו". מושיט לו גפרור שרוף.
- עמוס : לוקח את הגפרור. מסתכל על המפית הלבנה השטוחה לפניו, נאנח ואומר:
"אח של אנג'לו".... מעווה פרצוף כאילו איננו יכול... "זה אגדה"....
צוחקים.
- כולם : "אתם לא יודעים למה הוא אמר את זה? זה אירוניה. כי אנג'לו תמיד אומר:
אח שלי, ...אה, זה אגדה"
- חניטה : מתפוצץ מצחוק. מושיט את ידו לעמוס: "אח, זה היה טוב, עמוס". לוחץ
לו את היד.
- חניטה : "אתם יודעים מה הוא והחברים שלו עשו בשביעית ושמינית?"
- עמוס : "איפה הוא גר?"
- חניטה : "בבת-ים. בשביעית הם פתחו משרד לביביסיטר והרוויחו מזה המון. ובבת-
ים אין סוכנות לרטיסים למופעים שנערכים בהל-אביב והחושבים צריכים
לנסוע עד לחל-אביב כדי לקנות כרטיסים. אז אנג'לו והחברים שלו קנו
מלאי של כרטיסים ופתחו סוכנות כרטיסים והרוויחו הון". "זה בחור
שיהיה מליונר אחרי הצבא. הוא אמר לי שהוא רוצה להמציא פטנט זול
ושימושי שכולם יקנו אותו ולהתעשר ממנו".
- דני : "כמו סיכת ביטחון".
- חניטה : "כן, משהו כזה".
- דני : "סיכת ביטחון זה... אני לא יודע... דבר כל-כך פשוט לכאורה. מי שהמציא
את זה הוא גאון".
- עזי : "מי שהמציא את זה היה לו הור בתחת".
- כולם : צחק.
- עמוס : "נו, מה אנג'לו רוצה להמציא?"
- חניטה : "אני לא יודעת... אתם מכירים מן דבר כזה להרים מכוניות כשיש פנצ'ר".
- עמוס : "ג'ק".
- עזי : "אתה".
- חניטה : "אז הוא רוצה לשפר את זה; להמציא משהו חדש".
- עמוס : "ג'ק הידראולי או חשמלי".
- דני : (צוחק) "יש כבר כאלה. לא... הוא רוצה להמציא ג'ק מנייר לשימוש חד-
פעמי".
- מיכל : (צוחקת) "כמו שמלות נשים".
- חניטה : (בהתלהבות) "כן, יש שמלות נייר, את זוכרת שראינו בעיתון "ELLE" ?
נורא נחמד".
- עמוס : לוקח מפת-נייר לבנה. מדליק גפרור, מכבה אותו מייד, חותך את קצהו
ומצייר אדם שוכב.
- כולם : "אתם רואים, זהו אנג'לו" (תופס שני שיפודים ומציג אותם על גבי הדמות
כמו מנתח) "ומה שאנחנו עושים עכשיו זה מנתחים אותו".
- עזי : צוחקים.
- עזי : לוקח סכין ומצביע על הדמות.

- עזי : "טוב, אנג'לו, כמו כל דבר אחר בצה"ל, מחלק לשלושה חלקים - ראש...גחון...רגליים"
- עמוס : (משתק את כולט) "תראו... נשחק עכשיו משחק פסיכולוגי מעניין. דני ועזי לא יודעים איך נראה אנג'לו. אז כל אחד יגיד איך הוא נראה..."
- מיכל : מגיעה ראשה בהתלהבות: "כן...כן..."
- דני : בארשת רצינית: "טוב..." אצא מחזיק את ראשו בידיו. "אנג'לו זה בחור חברותי".
- חניטה : (מתלהבת) "נכון!"
- דני : "הוא די אינטליגנטי, אבל הוא בטלן..."
- מיכל : "אוי, איך אפשר לתאר בן-אדם מבלי שראו אותו".
- חניטה : "נכון מאד, הוא נורא בטלן. בחדר שלו הוא בנה כל מיני כפתורים. כשהוא לוחץ על פתור אז יורד לו מלמעלה משהוא ו..."
- כולם : צוחקים.
- חניטה : "הוא נורא מוכשר. הוא התקין לו חקע לסלפון, מאוור, רדיו...יש לו את כל הנוחיות בחדר. פעם הוא לקח פטיפון כזה מצ'וקמק, שאם היינו מביאים אותו לחנות חשמל אז היו מספידים אותו, והוא תיקן לנו אותו ועשין הפטיפון עובד".
- חניטה : "הוא אמר לי שהוא עוד לא החליט מה הוא יעשה אחרי הצבא; הוא לא יודע אם להיות איש עסקים או מנתח.
- עמוס : (מתקומם): "הוי, אתם רואים, זה מה שאני לא אוהב אצלו. אני עוד לא הכרתי בן-אדם שהביע שאיפות כל-כך גדולות וכל-כך סותרות אחת את השניה."
- חניטה : סותרת לעמוס: "אתה...אתה..."
- עמוס : (צוחק) "אתה אפילו לא מגיע לכרסוליים שלו."
- חניטה : "את זה אני כבר לא אומרת, זה ברור. אבל..."
- עמוס : "אני לא צוחק ממנו כמו שאני צוחק מההתלהבות האדיוטית שלך ממנו..."
- דני : אדם מושלם! איך אפשר לומר על מישהוא שהוא מושלם". "חוץ מזה אני מכיר את האח שלו."
- עזי : "איך הוא היה?"
- עמוס : "אני אגיד את האמת. דבר אחד הרגיו אותנו אצלו וזה שהוא כל שבת היה יוצא הביתה כפרטי"
- עזי : "נו, זה טוב מאד."
- עמוס : "פעם ביום ספורט המד"ס אמר שמי שעובר אותו בזריקת רימון יוצא הביתה. הוא זרק 54 מ' ויצא הביתה", "אבל, בנוסף לכל הוא היה זונה במסעות ולא אהבו אותו".
- חניטה : "אבל האח שלו זה לא הוא."
- עמוס : "הם דומים".

הערות של עמוס בצד הדף: - נושא העין מזכוכית.
- כיצד התחילו לדבר על אנג'לו.

התחלת הסרט:

חלומה של חניטה

חמונה 1: (a) חניטה ישנה. (b) חניטה יושבת וקוראת ספר בסלון פתאום מצלצל הטלפון. (c) חניטה ניגשת לחדר הסמוך. (d) מונולוג.

אופן הצילום: (a) צילום מקרוב של חצי גוף עליון של חניטה ישנה. היא מסובכת ראשה לכיוון המצלמה. (b) צילום ממרחק בינוני מקדימה. (c) המצלמה נשארת בסלון ועוקבת אחרי חניטה שיוצאת מהסלון בריצה. (d) דיאלוג.

"הלו... מה נשמע? בסדר... אני קוראת ספר בסלון, שומעת מוסיקה... מה שלומך? ... בסדר... או, תגיד לי, איך הצלחת להתקשר אלי, אין לי טלפון! ... הוי, אתה אגדה..."

חמונה 2: חניטה פוקחת את העיניים. זה היה חלום.

חמונה 3: חניטה הולכת ברחוב, נכנסת ל"קפה מקס", מחייגת ומדברת בטלפון:

חניטה: "חלמתי עליך חלום כזה מוזר. אל תשאל איזה חלום חלמתי עליך!?"

חמונה 4: (a) חניטה משלמת 60 אג" עבור השיחה. יוצאת מבית הקפה ונתקלת ליד הדלת בזוג צעיר לנכנסו לשם. מתפתחת שיחה בין השניים והיא מזמינה אותם ביום שבת ללכת לאכול במסעדה ואומרת להם כי הזמינה עוד ידיד של אחיה.

חמונה